

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzés**

Az ügy száma: Gfv.VI.30.012/2024/3.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: Dr. Strazsanecz Péter Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Strazsanecz Péter ügyvéd)

Az I. rendű alperes: ...

A II. rendű alperes: ...

A per tárgya: vételár megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 14.Gf.40.041/2023/4. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Váci Járásbíróság 1.G.40.006/2023/9. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – felhívásra – 70.200 (hetvenezer-kétszáz) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresetében egyetemlegesen kérte kötelezni az alpereseket 3.510.000 forint tőke és kamata megfizetésére. Állította, hogy az ingatlan vételár áfa tartalma körében a felek tévedése alapján ezen összeg megfizetésére váltak kötelezetté az alperesek. Hivatkozott arra, hogy mivel az I. rendű alperesnek az áfa összeget nem kellett megfizetnie, ezért ezzel az összeggel tartozik.

[2] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival.

[3] A jogerős ítélet ellen a felperes egy beadványban felülvizsgálati kérelmet és (a beadvány elkülönített III. részében) felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő.

[4] A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (3) bekezdésére alapította. Ennek alapjául arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet három jogkérdésben (anyagi pervezetés, szerződés érvénytelensége, szerződés értelmezésére vonatkozó szabályok tekintetében) eltér a Kúria közzétett határozataitól. Ennek alapjaként a Pp. 237. § (1)-(5) bekezdései, 247. § (1)-(2) bekezdései, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:88. §, 6:114. § (1) bekezdése és 6:86. § (1) bekezdése és 6:87. § (1)-(2) bekezdései megsértésére hivatkozott. Kifejtette, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró személyre vonatkozó speciális és az anyagi pervezetésre vonatkozó eljárási szabályok megsértésével került sor az eljárás lefolytatására. Hivatkozott arra, hogy a Pp. 237. § és 247. § vonatkozásában a jogerős ítélet eltér a Debreceni Törvényszék Pf.20.566/2022/10. számú – a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) is közzétett – végzésétől, a BH2022. 47. számú határozattól. E körben általa konkrétan megjelölt jegyzőkönyvi nyilatkozatainak téves értékelésére hivatkozott. Előadta továbbá, a bíróság nem értékelte a tilos szerződésre való hivatkozását és e körben a Kúria Kfv. 38.016/2018/6. számú határozatától való eltérésre hivatkozott. Állította azt is, hogy a teljességi záradék értelmezése kérdésében a jogerős ítélet a Ptk. 6:86. § (1) bekezdése és 6:87. § (1) és (2) bekezdése körében eltér a Kúria közzétett határozataitól (Kúria Pfv.21.248/2020/12., Pfv.20.488/2018/6.) és a Fővárosi Törvényszék G. 41.676/2020/37. számú határozatától. Hivatkozott arra, hogy a teljességi záradék csak akkor lett volna alkalmas joghatás kiváltására, ha az összes fél kifejezte volna azon szándékát, hogy az írásba foglalt szerződésen kívül semmilyen egyéb nyilatkozat, kötelezettségvállalás nem képezi a létrejött szerződés tárgyát még akkor sem, ha arra nézve közöttük korábban konszenzus jött létre. Állította, hogy a perbeli esetben a záradék teljessége nem valósult meg, mivel az nem a teljes szerződésre, hanem csak az eladónak a vételárral történő elszámolásával kapcsolatos nyilatkozatára vonatkozott.

[5] A Kúria előjáróban rögzíti, mivel a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, ezért a Pp. 408. § (1)-(2) bekezdései és 409. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálhatósága érdekében a felperesnek engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[6] A Kúria a felperes engedélyezés iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta.

[7] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályaiból következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben az 1/2021 (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban PK vélemény) a 6. pontjában értelmezte – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti (Pfv. V. 20.675/2022/2).

A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapította.

[8] Erre figyelemmel a felperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Kúria kizárólag abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel a jogszabálysértés vizsgálata amiatt indokolt-e, mert a jogerős ítélet – a felperes által megjelölt jogkérdésben – a Kúria közzétett határozataitól eltért. A „közzétett” határozat fogalmát a Pp. 346. § (5) bekezdése és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 32. § (1) bekezdés *b)* pontjára figyelemmel úgy kell értelmezni, hogy az alatt a Kúria BHGY-ban 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatait kell érteni (Pfv. V. 20.157/2022/2.). Erre figyelemmel a felperes által felhívott, az engedélyezés alapjául megjelölt Debreceni Törvényszék Pf.20.566/2022/10. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék G.41.676/2020/37. számú határozata közzétett határozatnak nem minősül tekintet nélkül arra, hogy azok a BHGY-ban közzétételre kerültek.

[9] A Pp. 410. § (2) bekezdés *c)* pont *cd)* alpontja szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben meg kell jelölni a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér. E feltétel egyrészt a jogkérdés megjelölését, másrészt a Kúria közzétett határozatának megjelölését feltételezi. E konjunktív feltételek teljesülésének hiányában a felülvizsgálat nem engedélyezhető.

[10] A felülvizsgálat engedélyezése körében a Kúria csak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakat vizsgálja, a jogerős ítélet felülvizsgálatát tehát csak az engedélyezés feltételei szempontjából végzi el (PK vélemény 7. pont, Gfv. VI. 30.089/2022/5.). Az anyagi pervezetés és a felperes által hivatkozott részleges érvénytelenség körében nincs az engedélyezés iránti kérelemben olyan, a konkrét ügy keretein túlmutató elvi jelentőségű jogkérdés, amiben a Kúriának állást kellene foglalnia. Az egyedi ügyben adott tájékoztatás, elvégzett bírói mérlegelés és a bizonyítékokból levont jogi következtetés megítélése a jogerős ítélet felülvizsgálata, nem pedig a felülvizsgálat engedélyezése körében releváns (Pfv. II. 20.640/2021/2., Pfv. IV. 20.785/2022/2.). Ezen túlmenően a BH2022. 47. számon is közzétett, a Kúria Pfv. 21.336/2020/5. számú ítéletének felperes által hivatkozott [55] pontja az engedélyezési kérelmet nem alapozza meg, mert az nem tartalmaz olyan megállapítást, ami az anyagi pervezetés körében a felperes által állított jogi következtetést tartalmazza.

[11] A felperes az engedélyezési feltételeket kielégítő hivatkozást kizárólag a szerződés értelmezése körében tett. A teljességi záradékkal kapcsolatosan a felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a Ptk. 6:86. § (1) és 6:87. § (1) és (2) bekezdései megjelölésével állította, hogy a másodfokú bíróság téves jogértelmezéssel jutott arra az álláspontra, hogy az I. rendű alperes ingatlana $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetősége átruházásával a felperes engedményes, illetve az engedményező a teljes alperesekkel szembeni követelését kielégítettnek tekintette. Állította, hogy a másodfokú bíróság tévesen értelmezte a teljességi nyilatkozatot, mivel álláspontja szerint figyelembe kellett volna vennie a felek között létrejött korábbi szóbeli konszenzust is. Álláspontja szerint az általa megjelölt kúriai határozatok (Kúria Pfv.21.248/2020/12., Pfv.20.488/2018/6.) ezt tartalmazzák, amelytől a másodfokú bíróság jogkérdésben eltért.

[12] A Kúria megállapította, hogy a felperes által megjelölt kúriai határozatok a felülvizsgálat Pp. 409. § (3) bekezdése alapján történő engedélyezését nem alapozzák meg. Adott esetben a bíróságoknak a felek között létrejött szerződést kellett értelmeznie és annak megfelelően következtetéseket levonni a teljességi záradékot érintően. A jelen esetben a másodfokú bíróság a hivatkozott kúriai határozatokkal összhangban értelmezte a felek között létrejött teljességi nyilatkozatot, amelyben a szerződő felek azt a szerződéses szándékukat rögzítették, hogy a jövőre nézve e megállapodással az egymással szembeni mindennemű

követelésük megszűnt (másodfokú ítélet [28]). Ez a jogértelmezés nem ellentétes az eltérő tényállás alapján meghozott, felperes által megjelölt kúriai határozatokkal. Ennek megfelelően a két megjelölt kúriai határozatban adott jogértelmezés alapján a Pp. 409. § (3) bekezdésben meghatározott mérlegelést nem engedő engedélyezési ok nem állt fenn, mert nem állapítható meg, hogy a felperes által hivatkozott közzétett határozatoktól a felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet jogkérdésben eltér (Pfv. II. 20.573/2021/3.).

[13] Fentiek alapján a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

[14] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés *a*) pontja értelmében a vitássá tett követelés értékének a 2%-a, de legalább 10.000 forint. A Kúria a felperesnek az illeték megfizetésére kiterjedő részleges költségfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett felülvizsgálat engedélyezési illetéknek az állam javára történő megfizetésére a Pp. 102. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest. A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költségek megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése és az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján az eljárási illeték jelen határozat meghozatala napjától számított 60. napon válik esedékessé. Az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 1003200001070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie, megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezésre kötelezett adóazonosító számát. A Kúria figyelmezteti a felperest, ha az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[15] A Kúria a kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése és a 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[16] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d*) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Alkalmazott jogszabályok

[17] Pp. 409. § (3) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[18] Nem engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a fél által hivatkozott közzétett határozatoktól a felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet jogkérdésben nem tér el.

Budapest, 2024. április 3.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

S.K.

bírósági ügyintéző